

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Romana Horáčka, Ph.D., a soudců JUDr. Jiřího Macka a Mgr. Jiřího Čurdy ve věci

žalobce: Česká národní skupina Mezinárodní federace hudebního průmyslu, z. s.,
IČO 005 52 518

sídlem Slavíkova 15, 120 00 Praha 2

zastoupený advokátkou JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem Havlíčkova 1043/11, 110 00 Praha 1

proti

žalovaným: 1) I&Q GROUP, spol. s r.o., IČO 274 88 268

sídlem Nepravidelná 329/9, 102 00 Praha 10

2) Hellspy SE, IČO 285 04 631

sídlem Nepravidelná 329/9, 102 00 Praha 10

oba zastoupení advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4

vedlejší účastníci na straně žalovaných:

1) ComGate, a.s., IČO 265 08 842

sídlem Jankovcova 1596/14a, 170 00 Praha 7

zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem Betlémské náměstí 251/2, 110 00 Praha 1

2) Enix Technologies s.r.o., IČO 283 07 704

sídlem Martinická 987/3, 197 00 Praha 9

zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [příjmení], [příjmení]

sídlem Dominikánské náměstí 656/2, 602 00 Brno

3) Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem Na Příkopě 1047/17, 110 00 Praha 1

o ochranu proti nekalé soutěži, o odvolání žalobce i žalovaných proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2018, č. j. 15 Cm 10/2014-1274,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se opravuje tak, že číslování posledního odstavce výroku rozsudku se z nesprávného IX. opravuje na správné XI.

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. a II. mění tak, že žaloba na uložení povinnosti žalovanému 1) zdržet se poskytnutí jakékoli formy odměny uživateli internetových stránek dostupných z adresy www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com za stahování jím nahraných souborů jinými uživateli těchto stránek, pokud tento uživatel neprokáže své oprávnění ke zpřístupnění těchto souborů veřejnosti prostřednictvím internetových stránek www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com a žalovanému 2) zdržet se poskytnutí jakékoli formy odměny uživateli internetových stránek dostupných z adresy www.hellspy.cz, www.hellspy.com, www.hellspy.pl, www.hellspy.sk, www.hellspy.eu a www.stiahnito.sk za stahování jím nahraných souborů jinými uživateli těchto stránek, pokud tento uživatel neprokáže své oprávnění ke zpřístupnění těchto souborů veřejnosti prostřednictvím internetových stránek <http://www.hellspy.cz>, www.hellspy.com, www.hellspy.pl, www.hellspy.sk, www.hellspy.eu a www.stiahnito.sk, se zamítá, jinak, pokud jde o výrok III. až X. se rozsudek soudu prvního stupně potvrzuje.

Žalobce je povinen zaplatit do tří dnů od právní moci rozsudku na náhradu nákladů řízení k rukám advokáta JUDr. [jméno] [příjmení] každému ze žalovaných 40 728,60 Kč, vedlejšímu účastníku na straně žalovaných 1) k rukám advokáta JUDr. [jméno] [příjmení] 11 616 Kč a vedlejšímu účastníku na straně žalovaných 2) k rukám advokáta JUDr. [jméno] [příjmení], [příjmení] 40 066 Kč a na náhradu nákladů odvolacího řízení každému ze žalovaných k rukám advokáta JUDr. [jméno] [příjmení] 9 583 Kč a vedlejšímu účastníku na straně žalovaných 2) k rukám advokáta JUDr. [jméno] [příjmení], [příjmení] 9 478 Kč.

Ve vztahu mezi žalobcem a vedlejším účastníkem na straně žalovaných 3) je žalobce povinen zaplatit vedlejšímu účastníku na straně žalovaných 3) na náhradu nákladů řízení 300 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Ve vztahu mezi žalobcem a vedlejším účastníkem na straně žalovaných 1) a 3) žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze shora uvedeným rozsudkem, rozhodl tak, že uložil povinnost žalovanému 1) zdržet se poskytnutí odměny ve formě peněz nebo ve formě kreditů směnitelných za peníze nebo použitelných k čerpání služeb na internetových stránkách dostupných z adresy www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com uživateli těchto stránek za stahování jím nahraných souborů třetí osobou, pokud tento uživatel nemá souhlas ke zpřístupnění těchto souborů veřejnosti prostřednictvím internetových stránek www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.) a žalovanému 2) se zdržet se poskytnutí odměny ve formě peněz nebo ve formě kreditů směnitelných za peníze nebo použitelných k čerpání služeb na internetových

stránkách uživateli internetových stránek www.hellspy.cz, www.hellspy.com, www.hellspy.sk a www.stiahnito.sk za stahování jím nahraných souborů třetí osobou, pokud tento uživatel nemá souhlas ke zpřístupnění těchto souborů veřejnosti prostřednictvím internetových stránek <http://www.hellshare.cz>, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.) žalobu zamítl, pokud jde o uložení povinnosti žalovanému 1) odstranit z internetových stránek dostupných z adresy www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com nabídku služby vyhledávání a odkaz na vyhledávač umístěný na stránkách www.hellshare.cz, který umožňuje uživatelům stránek dostupných z adresy www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com vyhledávat podle zadaného kritéria v digitálních souborech uložených na serveru těchto stránek (výrok III.), žalovanému 2) odstranit z internetových stránek dostupných z adresy www.stiahnito.sk nabídku služby vyhledávání a odkaz na vyhledávač umístěný na stránkách www.hellshare.cz a odstranit z internetových stránek dostupných z adresy www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com vyhledávač, který umožňuje uživatelům těchto stránek vyhledávat podle zadaného kritéria v digitálních souborech uložených na serveru těchto stránek nebo na serveru <http://www.stiahnito.sk> (výrok IV.), žalovanému 1) upravit své smluvní podmínky s uživateli, tj. doplnit do smluvních podmínek s uživateli internetových stránek dostupných z adresy www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com tuto větu: „Podmínkou pro vznik nároku a poskytnutí odměny uživatelům těchto stránek ve formě peněz nebo ve formě kreditů směnitelných za peníze nebo použitelných k čerpání služeb na těchto internetových stránkách, která je závislá na počtu stažení nahraných souborů, je prokázání oprávnění uživatele ke zpřístupňování obsahu takových souborů veřejnosti prostřednictvím internetových stránek www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com předložením licenční smlouvy případně prokázáním vlastních práv k sdělování souboru veřejnosti“ (výrok V.), žalovanému 2) upravit své smluvní podmínky s uživateli, tj. doplnit do smluvních podmínek s uživateli internetových stránek dostupných z adresy www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com následující větu: „Podmínkou pro vznik nároku a poskytnutí odměny uživatelům těchto stránek ve formě peněz nebo ve formě kreditů směnitelných za peníze nebo použitelných k čerpání služeb na těchto internetových stránkách, která je závislá na počtu stažení nahraných souborů, je prokázání oprávnění uživatele ke zpřístupňování obsahu takových souborů veřejnosti prostřednictvím internetových stránek www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com, www.hellspy.cz, www.hellspy.com, www.hellspy.sk a www.stiahnito.sk následující větu: „Podmínkou pro vznik nároku a poskytnutí odměny uživatelům těchto stránek ve formě peněz nebo ve formě kreditů směnitelných za peníze nebo použitelných k čerpání služeb na těchto internetových stránkách, která je závislá na počtu stažení nahraných souborů, je prokázání oprávnění uživatele ke zpřístupňování obsahu takových souborů veřejnosti prostřednictvím internetových stránek www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com předložením licenční smlouvy případně prokázáním vlastních práv ke sdělování souboru veřejnosti“ (výrok VI.), žalovanému 1) povinnost na své náklady uveřejnit tento rozsudek v rozsahu: záhlaví, výrok rozsudku a datum vydání rozsudku na domovské stránce internetových stránek dostupných z adresy www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com (výrok VII.), žalovanému 2) povinnost na své náklady uveřejnit tento rozsudek v rozsahu: záhlaví rozsudku, výrok rozsudku a datum vydání rozsudku na domovské stránce internetových stránek dostupných z adresy www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com (výrok VIII.), žalovaným 1) a 2) uložil solidární povinnost na své náklady uveřejnit tento rozsudek v rozsahu: záhlaví rozsudku, výrok rozsudku a datum vydání rozsudku na internetových stránkách <http://www.tech.net.idnes.cz>, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku, a dále v deníku Mladá fronta DNES písmem o velikosti nejméně 2 mm do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok IX.) a žalovaným 1) a 2) povinnost uhradit žalobci společně a nerozdílně náklady na uveřejnění rozsudku v rozsahu záhlaví rozsudku, výrok rozsudku a datum vydání rozsudku po dobu jednoho týdne v inzertní části internetového portálu Technet dostupného pod adresou <http://www.tech.net.idnes.cz> ve formátu „Wide Square 480x300px max. 45 kB“ nebo ve formátu „1/2 PageAd 300x600px max. 45 kB“ (dle výběru žalobkyně), a to ve skutečné výši těchto nákladů, nejvýše však ve výši 120 000 Kč plus DPH, žalovaným 1) a 2) povinnost uhradit žalobci společně a nerozdílně náklady na uveřejnění rozsudku v rozsahu

záhlaví rozsudku, výrok rozsudku a datum vydání rozsudku v inzertní části celostátního deníku Mladá fronta DNES, v jednom z vydání ve dnech pondělí nebo úterý nebo středa nebo pátek, ve formátu inzerce n¹/₄ a stránky na šířku (tzv. podval) nebo ve formátu¹/₄ strany na výšku (tzv. střední roh) dle výběru žalobce, a to ve skutečné výši těchto nákladů, nejvýše však ve výši Kč 185 000 +DPH, žalovanému 1) byla uložena povinnost uhradit žalobci náklad na uveřejnění rozsudku v rozsahu záhlaví rozsudku, výrok rozsudku a datum vydání rozsudku na domovské stránce internetových stránek dostupných z adresy www.hellshare.cz, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com, žalovanému 2) povinnost uhradit žalobci náklady na uveřejnění rozsudku v rozsahu záhlaví rozsudku, výrok rozsudku a datum vydání rozsudku na domovské stránce internetových stránek dostupných z adresy www.hellspy.cz, www.hellspy.com www.hellspy.sk a na domovské stránce internetových stránek dostupných z adresy www.stiahnito.sk (výrok X.) a rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, že žádný z účastníků ani z vedlejších účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok XI.).

2. Vyšel přitom z tvrzení uvedených v žalobě, kde žalobce tvrdil, že žalovaní porušují dobré mravy soutěže, s odůvodněním, že žalovaný 1) provozuje internetové stránky známé pod názvem „Hellshare“, dostupné pod internetovými adresami <http://www.hellshare.cz>, www.hellshare.pl, www.hellshare.sk a www.hellshare.com, přičemž všechny adresy jsou dále přesměrovány na jeden server, tj. zobrazují se pod nimi totožné stránky [hellshare.cz](http://www.hellshare.cz) (dále jen „Hellshare“). Na stránkách Hellshare je umožněno koncovým uživatelům nejen nahrávání libovolných souborů, ale i vyhledávání pomocí vyhledávače. Tento vyhledávač není přímo uložen na serveru těchto stránek, ale je fyzicky uložen na stránkách Hellspy. Vyplní-li koncový uživatel ve vyhledávacím okně na Hellshare jméno vyhledávaného interpreta (alba, názvu písně apod.), je přesměrován na server Hellspy, kde se ihned zobrazí výsledky vyhledávání (např. u vyhledání světoznámé zpěvačky [příjmení] se objevilo 122 souborů, které obsahují nahrávky zmíněné zpěvačky). Žalovaný 2) je společností provozující internetové stránky pod názvem „Hellspy“, dostupné pod internetovými adresami <http://www.hellspy.cz>, www.hellspy.com, www.hellspy.pl, www.hellspy.sk a www.hellspy.eu (dále jen „Hellspy“), všechny tyto adresy s výjimkou www.hellspy.eu jsou přesměrovány na jeden server [hellspy.cz](http://www.hellspy.cz). Na stránkách Hellspy je též umožněno koncovým uživatelům nahrávání souborů, jejich vyhledávání a stahování jako na stránkách Hellshare. Žalovaný 2) je též provozovatelem propojených stránek www.stiahnito.sk, které používají vlastní server a jsou propojené s Hellspy. Tyto stránky používají obdobnou grafiku jako Hellspy, jen namísto motivu „čertíka“ používají kreslené „rybičky“ a jejich funkcionalita je téměř stejná. Tyto stránky jsou obdobou (mutací) stránek Hellspy, s nimiž používají stejné úložiště dat (pokud chce uživatel nahrávat soubory, je odkázán na Hellspy, a rovněž na těchto stránkách platí shodné přihlašovací údaje jako na Hellspy). Webové stránky Hellshare a Hellspy jsou propojené, kdy služba Hellshare využívá vyhledávač umístěný na serveru stránek Hellspy. Následné stahování probíhá z úložiště na serveru Hellshare. Stránky jsou komplementárně propojeny. Profil uživatele, tvořený jeho přihlašovacím jménem a heslem, je platný pro obě služby. Ukládání a stahování souborů probíhá na stejném datovém prostoru. Stránky nesou podobné názvy a jsou graficky jednotně provedené, přičemž Hellshare jsou v červené barevné verzi a Hellspy v modré. Právní podmínky používání pro uživatele jsou obdobné. Obě stránky používají jednotnou platební bránu a při dobítí kreditu prostřednictvím bankovního převodu je v obou případech použito jedno číslo bankovního účtu a jeden variabilní symbol, pročež výsledné dopady porušování práv lze přičítat oběma žalovaným společně s ohledem na jejich provázanost. Stránky Hellshare a Hellspy slouží třetím osobám k tomu, aby prostřednictvím těchto stránek sdílely soubory obsahující předměty chráněné právy duševním vlastnictvím (např. hudební nahrávky, filmy). Ekonomickým smyslem a motivem fungování stránek je zisk žalovaných plynoucí z poplatků placených uživateli stránek Hellshare a Hellspy za stahování dat, nikoliv za ukládání dat do úložiště, které je zdarma. Uživatelům je umožněno stáhnout kopie předmětů chráněných právy duševního vlastnictví a dále i možnost výdělku peněz pro ty uživatele, kteří na stránky umístí (uploadují) soubory s chráněným obsahem. Stránky

Hellshare a Hellspy se snaží vyvolat dojem, že se jedná o veřejná datová úložiště, tj. že slouží koncovým uživatelům pouze jako volný prostor k uložení objemných dat, avšak ve skutečnosti fungují jako výdělečný obchodní systém, kde žalovaní generují zisk z poplatků zaplacených uživateli za určitý objem dat a za stahování těchto dat. Protože výnosy žalovaných jsou závislé na návštěvnosti stránek, snaží se podpořit uživatele nejen ve stahování, ale i v ukládání atraktivních souborů, které si stáhne co nejvíce jiných uživatelů. Nabízí-li žalovaný 1) 200 Kč za každých 28 000 kreditů, lze jednoduše spočítat, že na Hellshare je měsíčně vyplaceno uploaderům celkem 1 283 035 Kč. Stránky Hellspy nabízejí unikátní Partnerský program v sekci „Vydělej si“. Motivace ke stahování je podpořena i různými akcemi, např. Kolo štěstí, kde lze vyhrát kredity na další stahování. Pokud si nahraný soubor nikdo nestáhne častěji než 5 x každé dva měsíce (nebo 1 x v každém měsíčním období), je automaticky odstraněn. Žalovaní využívají registrovaných uživatelů jako dodavatelů obsahu pro své stránky. Finančním odměňováním činnosti uploaderů opustili žalovaní pasivní pozici pouhého poskytovatele volného prostoru a svým obchodním modelem zajišťují dostatečnou nabídku atraktivního obsahu koncovým uživatelům na svých stránkách. Hellshare a Hellspy je proto možno postavit na roveň službám poskytování obsahu. Soutěžní újma vzniká členům žalobce provozem stránek jako celku, bez ohledu na to, jaké konkrétní chráněné hudební produkty jsou nabízeny, neboť je uváděna nelegálně a bezplatně nebo pod tržní cenou, pročež vzniká újma producentům a i distributorům. Dle názoru žalobce žalovaní nejsou zprostředkovateli ve smyslu zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSIS“), neboť provozují datové úložiště s vyhledávačem, jehož obsah je zásobován koncovými uživateli – uploadery v rámci Partnerského programu na základě dohody uživatelů s žalovanými, tj. akceptací uživatelských podmínek Hellshare/Hellspy, tyto uploadery využívají jako zdroj. Z uvedeného vyplývá, že se žalovaní dopouštějí nelegálního internetového prodeje hudby, čímž dochází k nekalosoutěžnímu jednání.

3. Žalovaní se žalobou nesouhlasili. Uvedli, že žalovaný 1) jako poskytovatel služby Hellshare a žalovaný 2) jako poskytovatel služby Hellspy spolu poskytují hostingovou službu dostupnou na doménách hellshare.cz, hellshare.sk a hellshare.com a dále na doménách hellspy.cz, hellspy.sk, hellspy.com a stiahnito.sk. Tyto služby společně tvoří hostingovou službu, která umožňuje uživatelům automatizované (tj. bez jakékoli asistence či zásahu žalovaných) uložení informace, její vyhledání a případné stáhnutí; to vše z popudu, dle požadavků a instrukcí uživatele. Žalovaní kromě vytvoření technického rámce neprovádějí s nahranými soubory žádné vědomé operace, jedinou výjimkou jsou případy řešení technických problémů nebo eventuální ad hoc odstranění souborů porušujících podmínky služby. Služba žalovaných spočívá v prostém poskytování prostoru pro ukládání informací (dat) poskytnutých uživateli, tedy jde o zprostředkovatelskou službu ve smyslu § 5 ZSIS. Žalovaní založili své služby na bezkonkurenční rychlosti nahrávání a stahování obsahu, tj. na dobré uživatelské dostupnosti jejich úložiště. Žalovaní nesouhlasí, že by jejich služby byly nelegální alternativou internetového prodeje hudby či že by se významně odlišovaly od jiných podobných služeb, které jsou žalobcem označovány jako „klasická veřejná datová úložiště“, dále žalovaní odmítají, že by se s žalobcem byli v postavení konkurujících soutěžitelů, žalovaní nevstupují na trh hudební produkce o nic více, než na něj vstupují výrobci či prodejci CD nosičů, nahrávací aparatury či hudebních nástrojů apod. Dále uvedli, že po dle ZSIS nejsou povinni jakožto poskytovatelé hostingových služeb na obsah nahrávaný uživateli dohlížet, a to i s ohledem na objektivní nemožnost, neboť kontrolovat stovky souborů a zjišťovat okruhu osob, jež by mohli být dotčeny na svých právech, je nadlidský úkol, ale též by se jednalo o cenzuru. ZSIS proto vylučuje povinnost poskytovatele těchto služeb dohlížet na obsah nahrávaných uživatelů a omezuje odpovědnost poskytovatelů těchto služeb, avšak umožňuje komukoli požadovat po poskytovateli hostingových služeb odstranění nebo znepřístupnění závadných souborů, je-li jejich závadnost prokazatelná. Žalovaní jsou si této povinnosti dobře vědomi, a proto vždy nahlášené soubory odstraňují či znepřístupňují. Navrhli zamítnutí žaloby.

4. Soud věc posoudil podle 2989 o. z. a uvedl, že žalobce je oprávněn v souladu s ustanovením § 2989 o. z. hájit zájmy soutěžitelů, tj. výrobců zvukových a hudebních zvukově-obrazových záznamů, jež sdružuje, protože se soud dále zabýval otázkou generální klauzule nekalé soutěže. Pokud jde o první premisu generální soutěže, má soud za prokázané, že tato podmínka byla naplněna, neboť soutěžitelé vystupují na trhu s hudební produkcí, jelikož žalobce sdružuje výrobce hudebního průmyslu, a na straně žalovaných vystupují společnosti, které provozují internetové stránky hellshare a hellspy umožňující uživatelům nahrávat (tzv. upload) a stahovat (tzv. download) soubory s různým obsahem, mezi něž mj. patří i soubory s hudebními nahrávkami. Skutečnost, že žalovaní jsou provozovateli výše uvedených stránek, vzal soud za prokázané na základě shodných tvrzení účastníků. Provozováním internetových stránek žalovanými dochází ke zpřístupňování souborů obsahující práva duševního vlastnictví. O jednání v hospodářské soutěži jde tehdy, je-li jednání osoby činěno se soutěžním záměrem, tj. je soutěžně orientováno. V daném případě podle soudu je soutěžní orientace žalovaných dána tím, že zprostředkováváním prostoru (úložiště) na internetových stránkách uživatelům, žalovaní profitují z prodeje tohoto přístupu za stahování souborů. Toto jednání žalovaných je závadné proto, že vyhledáním klíčových slov byly nalezeny soubory nahrané uživateli stránek, které svým obsahem porušují práva výrobců zvukových i hudebních zvukově obrazových záznamů tím, že za úplatu sdělují veřejnosti zvukové a zvukově obrazové záznamy, aniž by k tomu měli jejich souhlas nebo potřebnou licenci. Současně tak činí způsobem, kterým za účelem dosažení vyššího zisku z poplatků za stahování motivuje uživatele poskytováním finančních benefitů k ukládání co největšího objemu záznamů, neboť čím více uživatelé uloží, tím je větší možnost stahování jimi uložených zvukových záznamů a větší možnost získání kreditů využitelných podle podmínek žalovaných. Jedná se tedy o jednání porušující dobré mravy soutěže, čímž je naplněna i druhá podmínka generální klauzule. Pokud jde o třetí podmínku, tedy způsobilost přivodit újmu jiným soutěžitelům, ta dána je, neboť členové žalobce, jakožto výrobci zvukových i hudebních zvukově obrazových záznamů tyto záznamy současně i nabízejí k užití veřejnosti, čímž vstupují na trh hudební produkce, kde se střetávají se žalovanými. V důsledku jednání žalovaných přicházejí o příjmy, které by z prodeje zvukových a zvukově obrazových záznamů jinak obdrželi. Podle soudu z provedeného dokazování vyplývá, že žalovaní nevystupovali pasivně, čímž došlo ke ztrátě režimu „safe harbour“, a proto se nemohou dovolávat vyloučení odpovědnosti ve smyslu ust. § 5 ZSIS, neboť uvedeným jednáním měli nebo mohli mít vzhledem k předmětu a povaze své činnosti vědomí o protiprávnosti nahraného obsahu. Proto žalobě ve výrocích I. a II. vyhověl.

5. Pokud jde o zamítnutou část nároku, tedy o výroky III. a IV., soud byl toho názoru, že žalobcem uplatněný nárok je příliš široký. Vyhověl-li by soud tomuto nároku, vztahoval by zákaz i na další předměty ochrany, které žalobci, resp. jeho členům nepřísluší (např. na filmy nebo hry). Ve vztahu k výroky V. a VI. byl soud toho názoru, že s ohledem na povinnosti uložené žalovaným ve výrocích III. a IV. je uložení povinností ve výrocích V. a VI. nadbytečné. K nároku na uveřejnění rozsudku uvedl, že právo na uveřejnění rozsudku lze přiznat tomu účastníku řízení, měl-li úspěch alespoň v převážné části věci. Za předpokladu, že by účastník neuspěl v převážné části sporu, bylo by sotva čím odůvodnit uložení povinnosti uhradit náklady spojené s uveřejněním rozsudku.

6. Proti rozsudku se včas odvolal žalobce i žalovaní.

7. Žalobce ve svém odvolání v rozsahu výroků III., IV., V., VI., X. a XI. uvedl, že souhlasí se skutkovými zjištěními učiněnými soudem prvního stupně a se základními právními závěry soudu prvního stupně, zejména o tom, že:

jednání žalovaných je jednáním v hospodářském styku ve vztahu k členům žalobkyně a jejich podnikatelské činnosti,

jednání žalovaných je v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže,

jednání žalovaných je způsobilé přivodit újmu členům žalobkyně,

jednání žalovaných je nekalou soutěží ve vztahu k členům žalobkyně a žalobkyně má nárok na soudní ochranu před takovým jednáním.

8. Žalobce však shledává nesprávným právní názor soudu, že nárok na odstranění vyhledávací funkce ze služby provozované žalovanými nelze přiznat s ohledem na to, že tento nárok je příliš široký (výrok III. a IV.), neboť by zasahoval i do práv třetích osob a s názorem soudu, že není na místě přiznat nárok na změnu (doplnění) smluvních podmínek s uživateli (výroky V. a VI.), neboť podle názoru soudu již postačuje uložení povinnosti zákazu poskytování odměn uživatelům za jimi nahrané soubory bez prokázání právního titulu k jejich sdělování na internetu prostřednictvím služby žalovaných (vyhovující výroky I. a II.), tj. podle názoru soudu se jedná o nárok nadbytečný. Též trvá na tom, aby rozsudek byl uveřejněn a žalobkyni byly přiznány náklady s tím spojené podle ustanovení § 155 odst. 4 o. s. ř. (výrok X.). Domnívá se, že závěr soudu o tom, že jí uplatněný nárok je příliš široký, není správný, jelikož jde o důsledek chování žalovaných, kteří na jimi provozované službě vědomě trpí obrovské množství nahraného uživatelského obsahu porušujícího práva podle autorského zákona, včetně souborů obsahujících hudební nahrávky členů žalobkyně. Z poplatků za stahování potom generují nemalé tržby, z nichž velké sumy poskytují jako odměnu, „uploaderům“, tj. uživatelům, jejichž soubory byly ve velkém počtu staženy jinými uživateli (jde o tisíce stažení). Tato činnost je dlouhodobá, soustavná a porušení se neustále opakují. Dokud žalovaní neuvedou jimi provozovanou službu do souladu se zákonem, musí nést následek v podobě nemožnosti použití vyhledávače. Jako příklad pro srovnání lze uvést vyhledávač Google, který má ve vyhledávání zablokovány určité odkazy, pod nimiž je umístěn obsah nahlášený jako porušující práva třetích osob (nejen práva autorská, ale zejména i práva na ochranu osobnosti apod.). Jde tedy o neutrální službu. Naproti tomu vyhledávač na službě žalovaných je speciálním doplňkovým nástrojem poskytovaným přímo žalovanými za účelem zvýšení, „komfortu“ uživatelů, a tento komfort je představován usnadněním vyhledávání vybraných chráněných předmětů ochrany. Právě název hudební skladby, alba nebo jméno známého interpreta jsou tím, co uživatelé zadávají, aby našli soubory s požadovaným obsahem. Žalobce nesdílí názor soudu o nadbytečnosti tohoto nároku. Nejde o dva vzájemně zastupitelné nároky, které by se duplikovaly, ale o dvě skutkové roviny, v nichž obou se nutně požadavek žalobkyně promítne. Tomu odpovídá povinnost zdržovací do budoucna (jež přiznána byla) a nárok na odstranění závadného stavu (změnou současných nevyhovujících smluvních podmínek), který přiznán nebyl. Nárok na přiznání nároku na náhradu nákladů na uveřejnění rozsudku v navrhovaném rozsahu (záhlaví rozsudku, výrok rozsudku a datum vydání rozsudku) podle ustanovení § 155 odst. 4 o. s. ř. je nárokem procesním, závislým na úspěchu ve věci. Žalobce ho uplatňuje i v odvolacím řízení. Co se týká právního názoru soudu, že svoji funkci nemůže splnit uveřejněním toliko výroků (se záhlavím a datem), bez odůvodnění, žalobce vyjadřuje svůj souhlas s tím, aby soud případně dle své úvahy určil rozsah a formu uveřejnění rozsudku, jelikož navrhovaný způsob a rozsah uveřejnění byl nárokem minimálním. Proto navrhl, aby rozsudek byl změněn tak, že odvolací soud přizná žalobci nároky, jež byly zamítnuty výroky napadenými odvoláním.

9. Žalovaní ve svém odvolání uvedli, že podávají odvolání v rozsahu výroků I., II. Úvodem zdůraznili procesní pochybení soudu prvního stupně, zejména to, že z rozsudku, resp. z jeho odůvodnění je patrné, že soud prvního stupně nepřihlédl k naprosté většině skutečností tvrzených žalovanými a vedlejšími účastníky. S ohledem na množství skutečností tvrzených žalovanými a vedlejšími účastníky, které byly soudem prvního stupně opomenuty a ke kterým soud nepřihlédl, žalovaní v odvolání zdůrazňují hlavní a zásadní skutečnosti, ke kterým soud prvního stupně nepřihlédl. Šlo zejména o to, že soud zcela však opomněl veškerá další podání žalovaných a v nich obsažená tvrzení, jakož i tvrzení, která žalovaní učinili na soudních jednáních. To vytváří dojem, že soud další průběh několikaletého sporu s řadou ústních jednání a písemných vyjádření nijak nezohlednil. Žalovaní poukazují také na skutečnost, že soud zcela přehlédl vyjádření vedlejšího účastníka 1) ze dne 23. června 2017 a jeho závěrečný návrh ze dne

20. února 2018, když soud v bodu 8 písemného odůvodnění rozsudku uvedl, že se kromě vedlejšího účastníka 2) žádný jiný vedlejší účastník nevyjádřil k žalobě, což je v rozporu s obsahem spisu. Dále byl přehlédnut i závěrečný návrh žalovaného 2) ze dne 20. února 2018. Jako nejpodstatnější vadu shledali v tom, že soud prvního stupně nepřihlédl k žádnému důkazu, který byl označen žalovanými či vedlejšími účastníky, aniž by to dostatečně odůvodnil s ohledem na význam těchto důkazů, čímž došlo k porušení práva na spravedlivý proces. Poukázali též na to, že soud rozhodl o přípuštění změny žaloby usnesením ze dne 19. 4. 2018, č. j. 15 Cm 10/2014-1246 O jiné změně žaloby rozhodnuto nebylo. Výroky I. a II. rozsudku však neodpovídají žalobním návrhům tak, jak soud připustil jejich změnu v rámci předmětného usnesení. Namítli též, že ze strany soudu zcela absentuje odpovídající poučení žalovaných dle § 118a odst. 1 až 3 o. s. ř., což podle nich přisvědčuje porušení zásady rovných zbraní účastníků a celkově zřetelné a neoprávněné preferenci žalobce ze strany soudu.

10. Žalovaní se k odvolání žalobce vyjádřili, zopakovali svou argumentaci uvedenou již v jejich odvolání a zdůraznili, že se žádného nekalosoutěžního jednání nedopouštějí a tvrzené sporné soubory tvoří zcela zanedbatelnou část zprostředkovaného obsahu, jelikož jako závadný bylo nahlášeno 0. 034% obsahu. Navíc v řízení nebylo prokázáno, že by soubory vůbec obsahovaly obsah závadný, tedy porušující práva autorů. Účelové je též tvrzení žalobce o neospravedlnitelnosti funkce vyhledávače. K požadavku na změnu smluvních podmínek uvedli, že se plně ztotožňují s názorem soudu prvního stupně, že jim direktivně nemůže být uložena taková povinnost, která by jim vymezovala mantinely jejich jednání, v daném případě nařizovala konkrétní obsah jejich smluvních podmínek. Opačný závěr by totiž představoval nepřipustný zásah do svobody podnikání žalovaných a smluvní svobody nejen žalovaných, ale i uživatelů jejich služeb. Je nepřijatelné a nepřiměřené, aby žalovaným bylo na přání žalobce zcela konkrétně stanoveno, jakým způsobem by měli vyhovět výrokům I. a II. rozsudku.

11. Po věcné stránce žalovaní v prvé řadě spatřují pochybení v tom, že soud prvního stupně zcela rezignoval na zjištění aktuálního skutkového stavu, když se omezil toliko na hodnocení stavu v roce 2013, přestože podle § 154 odst. 1 o. s. ř. je pro rozsudek rozhodující stav v době jeho vyhlášení, přestože žalovaní na to upozorňovali. Soud prvního stupně například dospěl k tomu, že v rámci služeb žalovaných je provozováno i tzv. „kolo štěstí“, což již delší dobu neodpovídá skutečnosti. Rovněž podmínky používání předmětných služeb žalovaných jsou dávno jiného znění, než uvádí soud. Soud též chybně zjistil skutkový stav, zejména pokud jde o obsah souborů uložených u žalovaných, pokud došel k závěru, že obsahují soubory nahrané uživateli stránek, které svým obsahem porušují práva výrobců zvukových i hudebních zvukově obrazových záznamů tím, že za úplatu sdělují veřejnosti zvukové a hudební zvukově obrazové záznamy, aniž by k tomu měli jejich souhlas nebo potřebnou licenci." Žalovaní zde důrazně namítají, že v řízení nebylo prokázáno, co přesně bylo obsahem předmětných souborů, natož že by takový obsah porušoval práva výrobců zvukových i hudebních zvukově obrazových záznamů, a to konkrétně těch sdružených pod žalobcem. Nesprávný je závěr soudu o tom, že by žalobcem sdružení výrobci zvukových a hudebních zvukově obrazových záznamů a žalovaní vystupovali na stejném trhu, a to trhu s hudební produkcí. Ze skutečnosti, že žalovaní poskytují legitimní a legální služby informační společnosti typu hosting, nelze dojít k závěru, že vystupují na trhu s hudební produkcí. Žalovaní vůči žalobci nejednají a nikdy nejednali v hospodářském styku či hospodářské soutěži. V průběhu řízení opakovaně tvrdili a prokázali, jejich služby jsou legitimními a zákonem aprobovanými službami, které spočívají v poskytování služby ukládání a sdílení libovolných informací nahrávaných výhradně uživateli, a to v elektronické podobě. Žalovaní neprodávají ani neposkytují žádný jiný obsah než například poskytovatel internetu, výrobce a distributor elektřiny, či snad výrobce a prodejce hudebních přístrojů.

12. Na závěr namítli, že soud výroky I. a II. rozsudku uložil žalovaným povinnosti, které jsou v konečném důsledku v rozporu se zákazy obsaženými v § 6 ZSIS a nejsou ani proporcionální, což však soud vůbec nehodnotil a nevzal ve svých úvahách v potaz, přestože zasahuje do

základních práv a svobod žalovaných. Žalovaní také zdůrazňují, že žalobcem uplatněné nároky, kterým soud vyhověl výroky I. a II. rozsudku, jsou příliš široké, neboť se vztahují i na všechny další soubory, než které by potenciálně obsahovaly předměty ochrany, které náleží členům žalobce, což bylo i důvodem, proč soud žalobu ve výrocích III. a IV. zamítl.

13. K náhradě nákladů řízení uvedli, že jim není zřejmé, z jakého důvodu jim nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, když měli úspěch v převážné části sporu, a tudíž by měli mít právo na náhradu nákladů řízení.

14. Proto navrhli, aby odvolací soud napadené výroky změnil tak, že i v nich bude žaloba zamítnuta.

15. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 212a a násl. o. s. ř. rozsudek soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že odvolání žalovaných je důvodné, žalobcovo nikoliv.

16. Úvodem odvolací soud zdůrazňuje, že žalobce se nedomáhal ochrany autorských práv, ale tvrdil, že jednání žalovaných je nekalou soutěží, která spočívá v tom, že žalovaný na shora uvedených webových stránkách mimo samotného prostoru na ukládání souborů nabízí i službu vyhledávače a formou kreditů pro služby podbízí své uživatele k ukládání souborů s nedovoleným obsahem, tedy obsahem, který porušuje práva duševního vlastnictví /zejména práva autorská), jelikož čím více je soubor uživatele stahován ostatnímu uživateli, tím větší jsou výhody pro uživatele, který soubor uložil. V tom spatřuje nekalosoutěžní jednání, jelikož žalovaní se dopouštějí nelegálního internetového prodeje hudby, který ve svém důsledku snižuje zisk členů žalobce a snižuje i obvyklou cenu produktů členů žalobce.

17. S ohledem na charakter uplatněného nároku, je proto nutné se primárně zabývat otázkou splnění předpokladů generální klauzule nekalé soutěže, tj. existencí soutěžního vztahu, nedovoleného jednání a možnosti vzniku újmy. Tři podmínky generální klauzule musí být splněny kumulativně, aby mohlo být určité jednání považováno za nekalosoutěžní. Zákon nedefinuje pojem „hospodářský styk“, proto soud v každém jednotlivém případě musí rozhodnout, zda jednání rušitele (žalovaného), které je blíže popsáno v žalobě, je skutečně „jednáním v hospodářském styku“.

18. K otázce soutěžního vztahu

19. V tomto konkrétním případě soud správně detailně zkoumal všechny okolnosti případu a posléze správně rozhodnul, že mezi žalobcem a žalovanými je dán soutěžní vztah, tedy že jde o jednání mezi soutěžiteli (v tomto ohledu soud správně uvedl, že žalovaní se žalobcem jsou soutěžiteli na shodném výseku trhu s hudební produkcí), jelikož existuje soutěžní záměr neboli, že je dána soutěžní orientace jednání žalovaných. Pojem soutěžní záměr nelze ztotožňovat s úmyslem; soutěžní záměr existuje tehdy, když určitým jednáním jsou objektivně sledovány soutěžní, konkurenční cíle (na rozdíl od možných cílů jiných, např. vzdělávacích apod.) /srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2009, sp. zn. 23 Cdo 4941/2008

20. Pokud jde o existenci soutěžního vztahu, soud tedy správně uvedl, že žalovaní se žalobcem jsou soutěžiteli na shodném výseku trhu s hudební produkcí, správně se zabýval otázkou splnění podmínek podle § 5 odst. 1 ZSIS, případně výjimkami z odpovědnosti podle § 6 téhož zákona a též správně zohlednil, že při výkladu tohoto národního práva je nutné vycházet ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31 EHS, která byla do shora uvedeného národního práva transponována. Nesprávně však posoudil, pokud jde o vyhovující výroky I. a II. rozsudku, že jednání žalovaných, v rozsahu, jak bylo specifikováno žalobou (ve znění její připuštěné změny na čl. 1246 spisu), je jednáním nedovoleným.

21. K otázce nedovoleného jednání

22. Na úvod odvolací soud poukazuje zejména na nutnost posouzení splnění podmínek vymezených v rozsudku SD EU ze dne 14. 6. 2017 ve věci C -610/2015, který se týkal definice

tzv., „safe harbour“, aby bylo možné případně dovést odpovědnost poskytovatele obsahu za nelegální obsah umístěný na jeho stránkách.

23. Podle tohoto rozsudku k překročení mezí, „safe harbour“ dochází tehdy, když je:

1. prováděna indexace souborů torrent, tak aby uživatelé uvedené platformy pro sdílení mohli díla, na která tyto soubory torrent odkazují, snadno nacházet a stahovat;
2. provozování nejen vyhledávače, ale i rejstříku, v němž jsou díla zařazena do různých kategorií podle povahy děl, jejich druhu nebo oblíbenosti, v nichž jsou roztríděna zpřístupněná díla, přičemž dohled nad umístěním díla do patřičné kategorie zajišťovala Pirate Bay, a nikoli uživatelé;
3. odstraňování zastaralých nebo chybných souborů torrent a aktivní filtrace obsahu ze strany Pirate Bay;
4. reklamě a propagaci, v níž provozovatelé Pirate Bay na blozích a fórech dostupných na uvedené platformě výslovně uvádějí, že jejich cílem je zpřístupnit chráněná díla uživatelům, a tyto uživatele podněcují k pořízení rozmnoženin těchto děl;
5. aktivní vědomí protiprávnosti („provozovatelé Pirate Bay nemohli nevědět, že tato platforma umožňuje přístup k dílům zveřejněným bez svolení nositelů práv“).

24. Jelikož jednání žalovaných podle názoru odvolacího soudu tyto naznačené meze nepřekročilo, jde stále o jednání, které je kryto mezemi bezpečného přístavu. Ze žádného předloženého důkazu nelze dovést vědomost žalovaných o nedovolenosti jednání některých zákazníků žalobce. Naopak z důkazů předložených žalovanými vyplývá, že po upozornění na porušování autorských práv členů žalobce reagují, a závadný obsah z webových stránek odstraňují. Stejně tak se ze žádného důkazu nepodává jakákoliv reklama a propagace sporných webových stránek a výslovné uvádění žalovanými, že jejich cílem je zpřístupnit chráněná díla uživatelům, a tím uživatele webových stránek podněcovat k pořízení rozmnoženin chráněných děl.

25. Proto nesprávný však byl závěr soudu o odpovědnosti žalovaných z důvodu, že žalobce (přesněji jeho členové) zažívají, „nekonečný příběh“ při procesu vymáhání práv z duševního vlastnictví, tedy že jednání žalovaných, kteří podle soudu podporují porušování těchto práv poskytováním odměn ve formě peněz nebo kreditů na stránkách hellspy.cz nebo hellshare.cz (a jejich mutacích) překročily meze tzv. bezpečného přístavu, tedy situace, kdy poskytovatel služeb elektronických komunikací neodpovídá za obsah uložený na jeho stránkách (bez toho, aby byl na závadnost obsahu upozorněn).

26. K otázce poskytnutí odměny ve formě peněz nebo ve formě kreditů směnitelných za peníze nebo použitelných k čerpání služeb

27. Podle odvolacího soudu však vytýkané jednání, tedy poskytnutí odměny ve formě peněz nebo ve formě kreditů směnitelných za peníze nebo použitelných k čerpání služeb na internetových stránkách žalovaných, pokud tento uživatel nemá souhlas ke zpřístupnění těchto souborů veřejnosti, nemůže být jednáním, které naplňuje podmínky generální klauzule podle § 2976 o. z. Samo poskytování odměn za užití služeb úložiště pak není obecně protiprávní, když slouží k zvýšení zájmu o služby úložiště. Bez další specifikace (ve formulaci žalobního nároku) ho není možné zakázat, jelikož nejde o nárok na odstranění závadného stavu, ale požadavek směřující k omezení svobody podnikání žalovaných, tedy omezení jedné ze základních svobod. Takto formulovaný nárok neobstojí ani při poměrování se svobodou vlastnit majetek, když služby poskytované žalovanými nejsou tím, co práva k dílu omezuje, tím je samo jednání některých jeho klientů, kteří tato práva, bez vědomí žalovaných, na úložiště ukládají.

28. K otázce používání vyhledávače

29. Stejně tak samo o sobě provozování vyhledávače kritéria závadnosti nenaplnuje, tedy nepřekračuje meze, „safe harbour“. Funkce vyhledávače obsahu je totiž zcela běžnou činností

(funkcí) mnoha internetových platforem a veřejných úložišť. Provozování vyhledavače na rozsahem velkém internetovém úložišti nelze proto jako takové zakázat, jelikož jde o běžný nástroj pro zpřehlednění obsahu (a tím související indexování podle názvu a data souboru slouží pouze pro urychlení vyhledávání) a samotný zákaz by vedl pouze k faktickému znefunkčnění úložiště pro uživatele, vyhledávající na úložišti logicky i obsah uložený jinými uživateli (srov. např. provoz úložiště www.rajce.idnes.cz se stejnou funkcí vyhledavače)

30. K otázce doplnění smluvních podmínek

31. Pokud jde o požadavek žalobce na uložení povinnosti žalovaným doplnit do smluvních podmínek další povinnost, týkající se podmínky pro vznik nároku na odměnu, tedy prokázání oprávnění uživatele ke zpřístupňování obsahu souborů veřejnosti předložením licenční smlouvy, případně prokázáním vlastních práv ke sdělování souborů veřejnosti, je nejenom fakticky neproveditelný, ale i výrazně překračující zákonné povinnosti poskytovatele služby elektronických komunikací podle ZSIS. Podle názoru odvolacího soudu nelze žalovaným ukládat jiné povinnosti než ty, které jim ukládá ZSIS, pokud jde o jejich povinnosti jako poskytovatele služby elektronických komunikací. Povinnost navrhaná žalobcem by ve své důsledku vedla k tomu, že by nemohli žalovaní žádné kredity a peníze za stahování obsahu poskytovat, což by opět bylo nepřijatelným omezením jejich práva podnikat (a to formou, kterou si zvolí a je v souladu se zákonem). Navíc by došlo k tomu, že dalším poskytováním odměn by žalovaní fakticky převzali odpovědnost za své zákazníky, kteří porušují zákon, což by bylo v rozporu s principem tzv. bezpečného přístavu, vyjádřeného ve shora uvedené rozhodnutí SD EU.

32. Pro úplnost lze dodat, že jelikož podle odvolacího soudu samo jednání žalovaných není protiprávní, pak nepřipadá v úvahu ani možnost uveřejnění rozsudku na náklady žalovaných, ani uložení povinnosti žalovaným uhradit žalobci náklady na uveřejnění rozsudku.

33. Proto byl rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích I. a II. změněn tak, že i v tomto rozsahu byla žaloba podle § 220 o. s. ř. zamítnuta (ve znění připuštěné změny žaloby usnesením ze dne 19. 4. 2018), ve zbývajícím rozsahu byl rozsudek soudu prvního stupně jako správný podle § 219 o. s. ř. potvrzen.

34. Zároveň odvolací soud podle § 164 o. s. ř. opravil chybné číslování výroků rozhodnutí.

35. S ohledem na změnu napadeného rozhodnutí odvolací soud nově rozhodoval o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně, a to s ohledem na plný úspěch žalovaných a vedlejších účastníků na straně žalovaných podle § 142 odst. 1 o. s. ř.

36. K aplikaci § 150 o. s. ř. k návrhu žalobce odvolací soud důvody neshledal. Odvolací soud poukazuje na to, že ustanovení § 150 o. s. ř. umožňuje, aby soud nepřiznal náhradu nákladů řízení účastníkovi, který byl ve sporu úspěšný, pokud jsou zde dány určité důvody. Protože zákon nevymezuje podmínky, kdy lze takto postupovat, ponechává se na úvaze soudu, který pak musí pečlivě zkoumat, zda podmínky pro užití tohoto ustanovení dány jsou. Soud přitom musí vycházet ze skutečnosti, že důvody zvláštního zřetele hodné musí být jak na straně žalobce, tak i na straně žalovaného, a z posouzení všech podstatných okolností konkrétního sporu. Je nutno podotknout, že se jedná o ustanovení výjimečné, a lze takto postupovat pouze v případě, kdy by se rozhodnutí dle citovaných ustanovení jevílo jako příliš tvrdé. Znamená to tedy, že musí být přezkoumány a posouzeny okolnosti, které by svědčily o tom, že by bylo nespravedlivé ukládat náhradu nákladů účastníkovi, který úspěch ve věci neměl, ale zároveň soud musí zkoumat, zda lze spravedlivě požadovat po účastníku, který úspěch měl, aby náklady řízení nesl ze svého. Při posuzování tedy soud musí přihlížet nejen k majetkovým, sociálním, osobním a dalším poměrům všech účastníků řízení, ale i k okolnostem, které vedly k soudnímu uplatnění nároku, k postojům účastníků v průběhu řízení a podobně (srov. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 237/05, I. ÚS 191/06). Odvolací soud tedy na základě výše uvedeného přezkoumal, zda existují zvláštní okolnosti, na základě kterých je možné postupovat podle § 150 o. s. ř. Z obsahu spisu vyplývá, že

žalobce nebyl úspěšný, jelikož neprokázal oprávněnost jím uplatněných nároků, které se týkaly ochrany práva autorského. Důvod uváděný žalobcem, tedy že žalobce je neziskovou organizací, že se jednalo o věc dosud nejudikovanou a že celé řízení bylo provázeno značnými průtahy ze strany soudu nelze podřadit pod důvody hodné zvláštního zřetele, jak jsou naznačeny ve shora uvedených rozhodnutích Ústavního soudu. Rozhodnutí o podání žaloby bylo zcela na vůli žalobce. Ani (tvrzená) neziskovost žalobce důvodem nepřiznání náhrady nákladů úspěšným žalovaným být nemůže. Protože odvolací soud uzavřel, že důvody pro aplikaci § 150 o. s. ř. dány nejsou, v řízení zcela úspěšným žalovaným a vedlejšími účastníky na straně žalovaných byla přiznána náhrada nákladů podle jejich procesního úspěchu ve sporu a § 142 odst. 1 o. s. ř.

37. Každému ze žalovaných byla přiznána náhrada ve výši 40 728,60 Kč, sestávající z odměny podle § 9 odst. 1 při použití § 12 odst. 4 advokátního tarifu za 17 úkonů právní služby po 2 100 Kč, 17 režijních náhrad po 300 Kč podle § 13 advokátního tarifu, vše se zvýšením o 21% DPH, již je zástupce žalovaných plátcem. Ostatní hotové výdaje (za zpracování znaleckých posudků a odměny za sepis notářského zápisu) odvolací soud žalovaným nepřiznal, jelikož žalovaní nedoložili úhradu faktur č. 17714, 14514, č. 22161060 a daňového dokladu č. 86/1/2014.

38. Vedlejšímu účastníku na straně žalovaných 1) byla přiznána náhrada ve výši 11 616 Kč, sestávající z odměny za 3 úkony právní služby (vyjádření, závěrečný návrh a účast na jednání) po 2 100 Kč podle § 9 odst. 1 advokátního tarifu, 3 režijní náhrady po 300 Kč podle § 13 advokátního tarifu, vše se zvýšením o 21% DPH, již je zástupce vedlejšího účastníka plátcem.

39. Vedlejšímu účastníku na straně žalovaných 2) byla přiznána náhrada ve výši 40 066 Kč, sestávající z odměny podle § 9 odst. 1 advokátního tarifu za 11 úkonů právní služby po 2 100 Kč, 11 režijních náhrad po 300 Kč podle § 13 advokátního tarifu, 2x cestovného Brno x Praha a zpět osobním automobilem celkem 5 113,20 Kč, náhrady za ztrátu času za 16 ½ hodin po 100 Kč, vše se zvýšením o 21% DPH, již je zástupce žalovaných plátcem.

40. Vedlejšímu účastníku na straně žalovaných 3) byla přiznána náhrada ve výši 300 Kč jako náhrada nezastoupeného účastníka za jeden úkon – oznámení vstupu do řízení. Ostatní úkony (žádost o odročení) odvolací soud nepovažuje za účelné, jelikož důvodem žádosti mělo být podání vyjádření, které však podáno nebylo.

41. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř.

42. V odvolacím řízení zcela úspěšnému žalovanému 1) a 2) byla přiznána náhrada nákladů 9 583 Kč, a to každému ze žalovaných, sestávající z odměny advokáta za 4 úkony právní služby (odvolání, vyjádření a účast na jednání odvolacího soudu – dvě dvouhodiny) podle § 9 odst. 1 a § 12 odst. 4 advokátního tarifu v platném znění po 2 100 Kč a 4 režijních náhrad po 300 Kč podle § 13 advokátního tarifu, vše se zvýšením o 21% DPH, již je zástupce žalovaných plátcem a soudní poplatek za odvolání 2 000 Kč. Platební místo náhrady nákladů řízení je určeno podle § 149 o. s. ř.

43. Vedlejšímu účastníku na straně žalovaného 1) náhrada nákladů odvolacího řízení přiznána nebyla, jelikož mu žádné nevznikly.

44. Vedlejšímu účastníku na straně žalovaného 2) byla přiznána náhrada ve výši 9 478 Kč, sestávající z odměny podle § 9 odst. 1 za 2 úkony právní služby po 2 100 Kč, 2 režijních náhrad po 300 Kč podle § 13 advokátního tarifu, cestovného Brno x Praha a zpět osobním automobilem 2 233 Kč, náhrady za ztrátu času za 8 ½ hodin po 100 Kč, vše se zvýšením o 21% DPH, již je zástupce vedlejšího účastníka plátcem.

45. Vedlejšímu účastníku na straně žalovaného 3) náhrada nákladů odvolacího řízení přiznána nebyla, jelikož mu žádné nevznikly.

46. Platební místo náhrady nákladů řízení je určeno podle § 149 o. s. ř.

Poučení:

Dovolání proti tomuto rozhodnutí lze podat za podmínek ust. § 237 o. s. ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání (§ 237 až 238a o. s. ř.) je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat jeho splnění v exekučním řízení.

Praha 20. února 2018

JUDr. Roman Horáček Ph.D.
předseda senátu